

at Socialreformen vilde gøre yderligere stykkevis Understøttelseslovgivning overflødig, og han efterlyste ligesom Venstres Ordfører Regeringens Initiativ med Hensyn til Arbejders Iværksættelse. I øvrigt meldte der sig for Taleren store principielle Indvendinger mod Lovforslaget. Han berørte Spørgsmaalet om Understøttelseslovgivningens Indvirkning paa Muligheden for, at den enkelte efterspørger Arbejde, hvor dette er at finde, ligesom han rejste Spørgsmaalet om Dækning af Udgifterne, idet han ansaa det for givet, at Dækning ikke vilde kunne skaffes ad den af Regeringen anviste Vej. Endvidere ankede han over, at Regeringen med dette Lovforslag kadede Spørgsmaal sammen, som det i Virkeligheden var urimeligt at kæde sammen*). Vedrørende Lovforslagets Enkeltheder gjorde Taleren gældende, at § 1 ikke var aktuel, da Fortsættelseshjælpen først udløb senere, hvorimod der, hvad § 2 angik, vilde kunne blive Tale om Hjælpeforanstaltninger, hvis Arbejde ikke kunde skaffes. Bestemmelserne om de 6 ældre Fortsættelseskasser (Krisefonds) havde Talerens Sympati. Christmas Møller sluttede med at erklære, at uden meget væsentlige Ændringer kunde Regeringen ikke vente Lovforslaget gennemført. — Ordføreren for det radikale Venstre (*Rager*) anbefalede Lovforslaget til hurtig Behandling, idet der dog var Enkeltheder, han kunde ønske nærmere oplyst, saaledes bl. a. Spørgsmaalet om Bibeholdelse af Delingslinien mellem de organiserede, der falder ind under Lovforslaget, og de uorganiserede, der er henvist til Kommunehjælpen. — Ordføreren for Retsforbundet (*Gregersen*) udtrykte sin Forbavelse over, at et saadant Lovforslag var paakrævet i en Samling, hvori Socialreformen og det store Kriseforlig var gennemført. Taleren kom i denne Forbindelse ind paa en Sammenligning mellem den Understøttelse, der blev givet de fattige, og den, der blev givet de rige, til hvilken sidste han henregnede Toldbeskyttelse og Grundværdistigninger. — *Aksel Larsen*, som talte paa Kommunisternes Vegne, ansaa Lovforslaget for utilstrækkeligt, idet det bl. a. ikke tog de arbejdsløse med, som faldt for 26-Ugers Bestemmelsen, ligesom det ikke hjalp de Kasser, der havde Vanskelighed ved at yde den almindelige Fortsættelseshjælp og af den Grund havde maattet stifte Laan. Endelig ankede han over, at de uorganiserede, som trængte haardest, ikke var medtaget.

Socialministeren fastholdt overfor den Kritik, der var fremsat af flere af Ordførerne, at Socialreformen paa dette Omraade med Tilslutning af alle Partier var bygget op efter en samlet Udgift paa 30 Mill. Kr., men Regnskabet for

*) Se nærmere det foran under B. Nr. 5 om Forslag til Lov om Skat af Renteindtægt m. m. bemærkede.